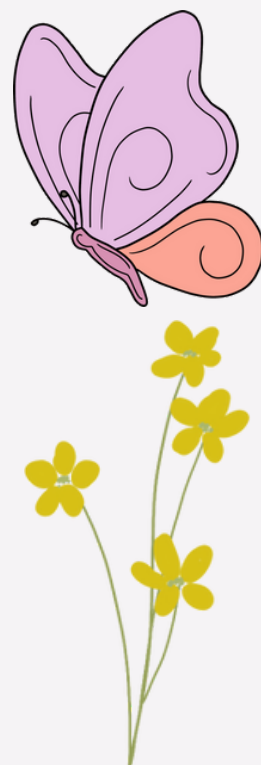

WEEKEND Z WIECZORYNKĄ

Zespół Szkół Ogólnokształcących dla Dorosłych

CO W NUMERZE?

ŻYCZENIA WIELKANOCNE - S. 2
POCZTA WALENTYNKOWA - S. 3
DZIEŃ ŚW. PATRYKA - S. 4 - 5
ŚWIATOWY DZIEŃ POEZJI - S. 6
KĄCIK RECENZENTA - S. 7 - 9

W Wielkanocny dzień do domu
przyszły białe bazie w gości,
by pisankom po kryjomu
kolorów zazdrościć.

Jerzy Ficowski

Na świąteczny czas życzymy
radosnych spotkań z bliskimi,
pokoju i nadziei,
wiosennego nastroju i pogody ducha
oraz kolorowych - nie tylko - pisanek

Dyrektor i Samorząd Stuchaczów
Zespół Szkół Ogólnokształcących dla Dorosłych
w Katowicach

2024
ROK
CZESŁAWA
MIŁOSZA

Nasza szkoła bierze udział
w ogólnopolskiej akcji

PROJEKT:
MIŁOSZ W SZKOLE

dołącz do nas:

Opieka nad projektem:

Nudny_nauczyciel Dołącz Zagraj w polski

ŚWIATOWY

21 marca 2024 r.

Dzień
POEZJI

1. Weź kartkę z koszyka.
2. Namaluj wiersz.
3. Oddaj go swojej polonistce.

POCZTA WALENTYNKOWA

- 14 LUTEGO

W dniu 14.02.2024 r. obchodziliśmy święto zakochanych, tzw. walentynki. Razem z moimi znajomymi z klasy wpadliśmy na pomysł, jak można w ciekawy sposób uczcić ten dzień. Stwierdziliśmy, że przydałoby się zrobić coś oryginalnego, a zarazem miłego dla uczniów szkoły wieczorowej i zaocznej. W ten sposób powstała „Poczta walentynkowa”.

Polegała ona na tym, że zainteresowane osoby mogły zrobić walentynkę dla wybranej przez siebie osoby i wrzucić ją do „Poczty walentynkowej“, a po zakończonej akcji rozdawaliśmy podpisane walentynki. Chcieliśmy tym gestem urozmaicić nasze życie szkolne, ponieważ często zapominamy, że my, jako młode osoby uczące się wieczorowo czy zaocznie, również możemy się super bawić w szkole, a nie tylko do niej przychodzić, bo to nasz obowiązek.

Uczniom bardzo spodobała się inicjatywa, my natomiast byliśmy usatysfakcjonowani, że udało nam się wywołać uśmiechy na twarzach naszych rówieśników.

Ola

DZIEŃ ŚWIĘTEGO PATRYKA - 17 MARCA

Dzień Świętego Patryka to święto narodowe oraz religijne w Irlandii. Jest ono znane na całym świecie. Obchodzi się je 17 marca. Ludzie ubierają się wtedy na zielono, piją zielone piwo, słuchają celtyckiej muzyki. Odbywają się parady i festiwale.

Dla Irlandczyków to święto jest dniem wolnym od pracy na cześć świętego Patryka - patrona Irlandii, który nawrócił mieszkańców kraju na chrześcijaństwo. Wy tłumaczył istotę Trójcy Świętej przy pomocy trójlistnej koniczyny. Legenda głosi, że święty Patryk przepędził węże z Irlandii.

Leprechaun, czyli skrzat z mitologii celtyckiej zamieszkujący Irlandię, to ważna postać tego dnia. Nosi zielony kapelusz i jest strażnikiem ukrytych skarbów, a dokładniej garnków ze złotem znajdujących się na końcu tęczy.

Z okazji Dnia Świętego Patryka w naszej szkole uczniowie ubrali się na zielono. Nauczycielki języka angielskiego i języka polskiego zorganizowały konkurs. W szkole było rozmieszczonych 17 karteczek z pytaniami po angielsku, które dotyczyły obchodów Dnia Świętego Patryka. Zabawa polegała na tym, aby je odnaleźć i udzielić odpowiedzi (A, B, C lub D). Do 18:30 należało oddać swoje prace do biblioteki.

Na osoby, które wzięły udział w konkursie, czekała nagroda - czekoladka w kształcie monety i ocena bardzo dobra z języka angielskiego. Ten dzień na długo zapadnie w mojej pamięci i będę go miło wspominać.

Marzena

DZIEŃ ŚWIĘTEGO PATRYKA

Co roku 17 marca obchodzony jest Dzień Świętego Patryka. Data ta upamiętnia patrona Irlandii. Okazja do świętowania pojawiła się również w naszym Liceum dla Dorosłych. W związku z tym, że tegoroczna data przypadła na niedzielę, w naszej szkole obchody zorganizowane zostały 18 marca.

Jako że św. Patryk kojarzony jest z kolorem zielonym, postanowiliśmy tego dnia ubrać się na zielono lub posiadać jakiś akcent w tym kolorze. Nasi nauczyciele przygotowali dla nas quiz wiedzy na temat św. Patryka. W całej naszej szkole zostały ukryte pytania w języku angielskim, a naszym zadaniem było znalezienie wszystkich siedemnastu karteczek z pytaniami i w miarę możliwości oraz naszej wiedzy odpowiedzieć na nie poprawnie.

Musimy przyznać, że była to naprawdę świetna zabawa. W pewnych momentach nie umieliśmy znaleźć brakujących karteczek z pytaniami, ponieważ były tak dobrze ukryte. Po odpowiedzeniu na wszystkie pytania udaliśmy się do biblioteki szkolnej, aby oddać odpowiedzi. Pozostało nam tylko czekać na wyniki.

Na zakończenie nauczyciele zaprosili wszystkie osoby biorące udział w obchodach tego dnia, aby podziękować za zaangażowanie i zabawę. Dla każdego znalazły się bardzo słodkie upominki - czekoladowe monety. Był to naprawdę miły i zielony dzień. Dzięki quizowi wiedzy poznaliśmy nowe ciekawostki związane ze św. Patrykiem, które na pewno w przyszłości nam się przydadzą.

Dziękujemy nauczycielom zaangażowanym w ten dzień za włożone serce, aby umilić nam czas spędzany w szkole.

Ola

ŚWIATOWY DZIEŃ POEZJI

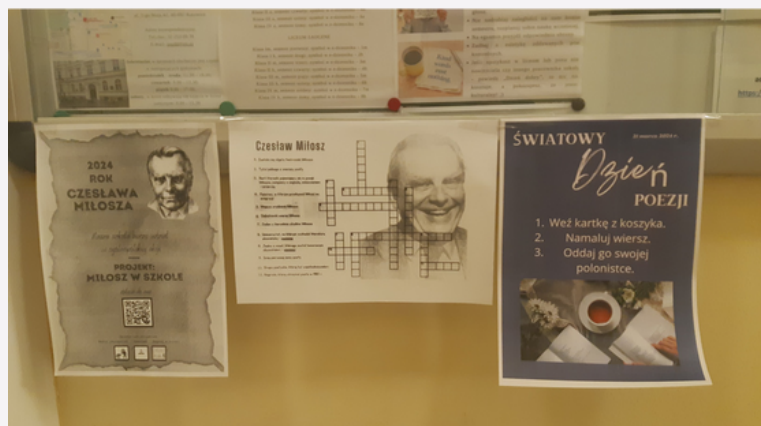
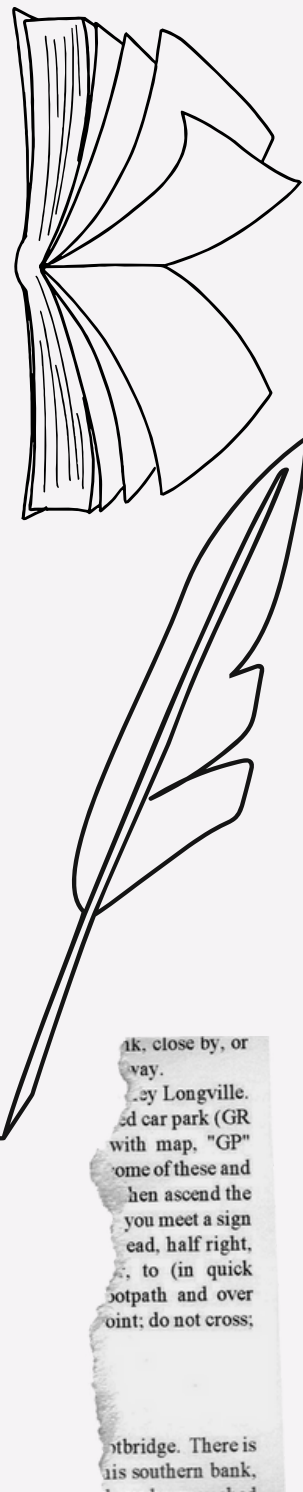
20 marca na języku polskim uczciliśmy Światowy Dzień Poezji, kilkoro z nas przeczytało swoje ulubione i znane nam dzieła poezji. Najczęściej cytowana była polska noblistka, Wisława Szymborska - czytaliśmy takie wiersze jak: *Cebula*, *Nic dwa razy*, *Nienawiść*, *Rozmowa z kamieniem*.

Osobiście uwielbiam poezję, do jednych z moich ulubionych należą wiersze Allana Edgara Poe: *Annabel Lee* czy *The City in the Sea*. Zainteresowanie jego twórczością przyszło po obejrzeniu serialu *Zagłada domu Usherów* (uwaga, drastyczne sceny!). Z anglojęzycznych wersji lubię *Small Kindnesses* napisane przez Danuszę Laméris albo *The Guest House* Rumiego.

Dlaczego lubię poezję i dlaczego powinniśmy czytać, słuchać? Lubię poezję, ponieważ by ją zrozumieć, trzeba się zatrzymać, zrelaksować się i zacząć gdybać. Poezja pozwala nam spojrzeć na świat pod innym kątem, przemyśleć nasze życie, podejście do jakichś tematów tabu lub codzienności. Świat istnieje nie od dziś, niejeden poeta/poetka był w tym samym miejscu, gdzie ty jesteś teraz. Mamy filmy i seriale inspirowane poezją, muzycy dodający bity, tworząc piosenki, zapoznają o wiele szerszą publikę z poezją. Taką rzecz zrobiła Sanah - zaśpiewała kilka wierszy, przez co wielu z nas zna te teksty na pamięć, za co jesteśmy niezmiernie wdzięczni.

Jest wiele dróg do samorozwoju i refleksji. Ci, którzy nie rozumieją tekstów lirycznych, mogą znaleźć w internecie wiersze w wykonaniu aktorów, zaśpiewane przez piosenkarzy lub wyrecytowane przez autorów. Zachęcam do sięgnięcia po poezję polskich poetów oraz zagranicznych dzieł, do poszukiwania w internecie grup poświęconych poezji, wdrażaniu się w piękno atramentu na papierze.

Demien

W dniu 25.01.2024 r. wybraliśmy się do Teatru Śląskiego na kolejną odsłonę cyklu *Książki na scenę* pt. *Skąd się wzięła powieść? O najśłynniejszym rycerzu, jego gierмку oraz ich niezliczonym potomstwie*.

Spotkanie poprowadzili profesor Ryszard Koziółek i Ewa Niewiadomska. Tematem była lektura pt. *Don Kichot* autorstwa Miguela de Cervantesa. Książka ta opowiada o nieskończonej wędrówce i o przyjaźni, która na początku wydawała się trudna. Profesor Koziółek pokazał nam swoje prywatne zdjęcia z malowniczej Hiszpanii, gdzie został napisany *Don Kichot*. Profesor próbował oddać piękno opisane w książce. Zdjęcia w naszym odczuciu wydawały się malownicze oraz zachęcały do przeczytania tej także ciekawej powieści. Ukazywały dwie osobowości ludzkie - marzyciela oraz irracjonalista.

Spotkanie zainspirowało nas do zwracania uwagi na ludzki sposób bycia. Profesor Koziółek uświadomił nam, że my, jako młode pokolenie, musimy zauważać również drugiego człowieka. Nie odtrącać go, nie patrzeć przez pryzmat jego cech charakteru czy zainteresowań, ponieważ każdemu trzeba dać szansę na zrozumienie i odkrycie jego wewnętrznego piękna.

Ola i Wiktoria

KSIĄŻKA NA SCENĘ! To cykl spotkań w ramach Teatralnego Klubu Książki prof. Ryszarda Koziółka i Ewy Niewiadomskiej. Każda osoba, która chce uczestniczyć w spotkaniu, powinna przynieść ze sobą dowolną książkę, którą zostawia na teatralnym regale zgodnie z ideą bookcrossingu (wymiana książek), wychodząc po spotkaniu zabiera jedną nową, którą przyniósł inny uczestnik.

Zdjęcia nr 1 i 3 pochodzą ze strony Teatru Śląskiego im. St. Wyspiańskiego w Katowicach:

<https://teatrslaski.art.pl/repertuar/ksiazka-na-scene-skad-sie-wziela-powieść/>

Gdy wchodzimy na widownię, naszym oczom ukazuje się krwawy widok. Tylne ściana oraz podłoga są pomazane krwią, co ma zasugerować nam ogromną liczbę ofiar wojny. Na scenie możemy również zauważyć szereg białych trumien, z których wychodzą później aktorzy.

Wszyscy bohaterowie wyglądają, jakby stoczyli wyjątkowo trudną bitwę. Mają rozdarte ubrania, poplamione krwią. Sam nastrój spektaklu jest dosyć mroczny i ze sceny na scenę staje się coraz ciekawszy, bardziej zaskakujący.

Spektakl ten ma fragmentaryczną budowę, a jego fabuła sprowadza się do kilku kluczowych scen: przyjazd Kmicica do Billewiczów, kulig, pojedynki Kmicica z Wołodyjowskim, pobyt u Radziwiłła, fortel Zagłoby, zdrada Radziwiłła, obrona Częstochowy, rehabilitacja Kmicica przez Jana Kazimierza i jego spotkanie z Oleńką. Dzięki temu wiele osób znających tę lekturę mogło sobie przypomnieć jej treść.

Akcja jest pokazana w zabawny sposób, w związku z czym sceny nie są nudne, łatwo zapadają w pamięć. Jedną z nich jest spotkanie Kmicica ze swoimi druhami, które wygląda jak impreza w stylu techno, ponieważ scenie tej towarzyszą głośna muzyka i migające światła. Bohaterowie śpiewają utwór Grzegorza z Ciechowa "Piejo kury, piejo" - ta scena była zabawna, a zarazem psychodeliczna.

Zdjęcia pochodzą ze strony Teatru Śląskiego im. St. Wyspiańskiego w Katowicach:
<https://teatrslaski.art.pl/repertuar/potop/>

RECENZJA POTOPU

W czasie spektaklu pojawiają się kompozycje z różnych gatunków muzycznych. Komentują one przebieg akcji lub zdradzają kulisy wewnętrznego życia bohaterów. Przybycie Wołodyjowskiego oznajmia pieśń o małym rycerzu Wojciecha Kilara (*W stepie szerokim*). Rozterki Kmicica pokazuje utwór *Biała flaga* Republiki, a Augustyn Kordecki po wysadzeniu kolubryny nuci *Barkę*. Uwagę publiczności zwróciły piosenki: *Jestem Bogiem* Paktofoniki, którą główny bohater podsumowuje własną historię wypadków wojennych oraz *Dancing Queen* ABBY, która była symbolem szwedzkiego potopu zalewającego Polskę.

Znakomita adaptacja *Potopu* w reżyserii Jakuba Roszkowskiego jest odpowiednia zarówno dla starszych widzów, lubiących twórczość Henryka Sienkiewicza, jak i dla młodszych osób, ponieważ dzięki niej łatwiej jest zrozumieć treść lektury maturalnej. Aktorzy wcielają się w kilka ról i grają je idealnie, świetnie odnajdując się w zaproponowanej konwencji. Przedstawienie jest ciekawe i nie pozwala nam się nudzić ani przez chwilę.

Wiktoria

